

Foreningen af Vikarbureauer i Danmark
- Medlem af Dansk Handel og Service

Birthe Skaarup, formand for Folketingets Sundhedsudvalg
Folketinget, Christiansborg
1240 København K

2. marts 2006

TE/gi
jiv@dhs.dk

Ang.: Lov om autorisation af sundhedspersoner og sundhedsfaglig virksomhed

Kære Birthe Skaarup.

På vegne af Foreningen af Vikarbureauer i Danmark (FVD) vil jeg gerne have lov at henlede din opmærksomhed på to problemstillinger, der har væsentlig sammenhæng med det ovennævnte lovforslag.

1. Det er et problem for patientsikkerheden, at lovforslaget fjerner den nuværende autorisationsordning for sygeplejervikarbureauer.
2. Af hensyn til patientsikkerheden er det en mangel i forslaget, at der ikke indføres en autorisationsordning for de social- og sundhedsassistenter og plejehjemsassistenter, der allerede har opgaver med medicinuddeling. Der er gennem flere år sket en fagglidning, således at uautoriseret sundhedspersonale i dag på egen hånd udfører opgaver, som har stor betydning for patientsikkerheden.

FVD, der organiserer størsteparten af de danske sygeplejervikarbureauer, har gjort opmærksom på disse problemer i et høringsvar til lovforslaget. Imidlertid er vore indsigelser ikke blevet imødekommet inden fremsættelsen af lovforslaget. Vi vil derfor henstille til, at du tager problemerne op i den videre behandling af lovforslaget.

Autorisation af sygeplejervikarbureauer

Ifølge §8 i den gældende bekendtgørelse af lov om sygeplejersker skal alle vikarbureauer, der ønsker at udsende sygeplejersker som vikarer, godkendes af Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen skal endvidere føre tilsyn med vikarbureauerne.

For at kunne få Sundhedsstyrelsens godkendelse til at drive et sygeplejervikarbureau, skal vikarbureauet have en autoriseret sygeplejerske ansat, som skal have ansvar for ansættelse af sygeplejersker i vikarbureauet og ansvar for anvisning af sygeplejersker til sygepleje.

FVD mener, at denne ordning effektivt sikrer, at sygeplejervikarerne har de rette kompetencer til de opgaver, som vikaren sendes ud til. Det er afgørende i vikarformidlingen, da vikarer på sundhedsområdet typisk udsendes med få timers varsel til en eller ganske få vagter. Det er således ikke praktisk muligt for et plejehjem eller et sygehus at gennemføre en selvstændig

kompetenceafklaring af vikaren, når vikaren møder til den bestilte vagt. Denne kompetenceafklaring bør derfor foretages i vikarbureauet af personer med sundhedsfaglig indsigt.

I Indenrigs- og Sundhedsministeriets resumé af høringssvarene (side 5) bemærkes hertil, at det er sygehusvæsenets ansvar at ansættes kvalificeret personale, uanset om det sker gennem et vikarbureau eller ej. Det argument tager ikke højde for, at sygeplejervikarer ansættes med stor fleksibilitet og ofte med meget kort varsel. Det er meget typisk, at et sygehus, plejehjem eller en ældrepleje kan booke en vikar til en enkelt vagt samme dag, som vagten skal finde sted. Det sker f.eks. som følge af, at der er sygdom blandt det permanente personale, eller at der i en periode er usædvanligt mange patienter.

I resuméet af høringssvarene fremføres endvidere en bemærkning om, at det er en væsensfremmed opgave for Sundhedsstyrelsen at godkende sygeplejervikarbureauer. Det argument, kan vi i FVD ikke forstå, da denne godkendelse har været en lovbunden opgave for Sundhedsstyrelsen i en længere årrække. Det er således ikke noget nyt, der skal indføres. Desuden må Sundhedsstyrelsen vurderes at være den passende myndighed til at vurdere, om der er det påkrævede sundhedsfaglige personale tilstede i vikarbureauet.

FVD vil derfor henstille til, at du som ansvarlig ordfører på området vil arbejde for at den nuværende autorisationsordning af sygeplejervikarbureauer opretholdes. Vi har desuden bemærket at Dansk Sygeplejeråd har fremsat det samme ønske i deres høringssvar.

Autorisationsordning for social- og sundhedsassistenter, der har opgaver med medicinuddeling.

FVD mener, at det er en mangel i lovforslaget, at der ikke indføres en autorisationsordning for social- og sundhedsassistenter og plejehjemsassistenter, der har opgaver med medicinuddeling. En sådan ordning er nødvendig for at modvirke, at social- og sundhedsassistenter med konstaterede misbrugsproblemer ikke uden videre kan skifte arbejdsplads og fortsætte en adfærd, der kan være til skade for patienterne.

Sygeplejervikarbureauerne udsender i betydeligt omfang social- og sundhedsassistenter samt plejehjemsassistenter til sygehuse, plejehjem og til den kommunale ældrepleje. Det er vores erfaring, at disse uautoriserede personalegruppe ofte arbejder selvstændigt med opgaver som medicindosering og uddeling af medicin uden tilsyn fra en autoriseret sygeplejerske.

Den opgaveglidning, der har været fra autoriseret personale til uautoriseret personale gør det relevant at overveje, om der skal skabes en autorisationsordning for de assistenter, der har bestemte typer opgaver.

Vikarbureauerne har desværre flere eksempler på, at en social- og sundhedsassistent, der havde opgaver med medicinuddeling, er blevet bortvist fra en arbejdsplads på grund af misbrugsproblemer. I nogle tilfælde er bureauer blevet kontaktet af politiet, som har bedt bureauet sikre, at de konkrete personer ikke igen udsendes som vikar til lignende opgaver.

Desværre er bureauerne magtesløse overfor det problem. Den manglende centrale registrering af assistenterne, gør det nemt for en assistent med misbrugsproblemer at søge beskæftigelse gennem et andet vikarbureau.

På trods af store anstrengelser er det desværre langt fra altid muligt at afdække misbrugsproblemer hos en assistent i det baggrunds- og kompetencetjek, der udføres af vikarbureauet. En

assistent med misbrugsproblemer kan dermed være beskæftiget i sundhedsvæsen eller i ældreplejen i en længere periode til fare for patientsikkerheden.

Havde der været tale om autoriseret personale kan det effektivt sikres, at vedkommende ikke uden videre fortsætter sine opgaver på en anden arbejdsplads, da autorisationen kan fratages, når der er konstateret alvorlige problemer.

Ifølge lovforslagets § 6. kan en autoriseret sundhedsperson fratages autorisationen, såfremt udøveren må antages at være til fare for andre mennesker på grund af

- 1) en fysisk tilstand, der gør den pågældende uegnet til udøvelse af hvervet, eller
- 2) sygdom eller misbrug af rusmidler eller lignende, der bevirker, at udøveren varigt eller med mellemrum befinder sig i en mangelfuld sjælstilstand.

Da social- og sundhedsassistenterne ikke har en autorisation findes denne kontrolforanstaltning ikke for denne medarbejdergruppe. Af hensyn til patienternes sikkerhed mener FVD derfor, at social- og sundhedsassistenter der skal uddele medicin skal autoriseres.

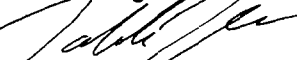
I resuméet af hørings svarene bemærker ministeriet, at de funktioner, som social- og sundhedsassistenter udfører, ikke har en sådan karakter, at autorisation kan komme på tale, jf. lovforslagets formålsbeskrivelse.

Den bemærkning stiller FVD sig uforstående overfor. I lovforslagets formålsbeskrivelse anføres det, at *"Lovforslagets formål er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser gennem autorisation af nærmere bestemte grupper af sundhedspersoner, hvor andres virksomhed på det pågældende virksomhedsområde kan være forbundet med særlig fare for patienter."*

Det er FVDs klare overbevisning, at opgaver med uddeling af - og dermed adgang til - medicin, klart har en karakter, der falder ind under lovforslaget formålsparagraf. FVD vil derfor henstille til, at du vil arbejde for at en sådan autorisationsordning etableres for de social- og sundhedsassistenter, der skal løse opgaver med medicinuddeling.

FVD står gerne til rådighed for uddybende kommentarer til ovennævnte forslag, hvis du skulle være interesseret i, at arbejde videre med de ovennævnte problemstillinger.

Med venlig hilsen

Torben Ewald
Formand for FVD